

Integreren in Boazum (3) – Lente

Arnaud Bom en Antje Visser

Waar waren we gebleven? Ach ja, op een barkruk achter in de bovenzaal van de Boazumer Mjitte, klaar voor een avondje Fries vermaak. Vanuit zijn veilige positie kijkt Arnaud verlegen toe hoe de stoelen langzaam bezet raken. Boazum is uit zijn winterslaap ontwaakt, er blijken massa's mensen in dit dorp te wonen! Maar is er ook wat aan: een eenakter in een vreemde taal? En hoe gaat het daarna? Ontgroening, een inburgeringstest? Of wordt de nieuwkomer genegeerd?

De Boazumer Rammen betreden zelfverzekerd het podium. En rammen zijn het: wat een fiere kerels. Hoor toch eens, die engelenkeeltjes – al zijn het wel engelen van het robuuste soort, met spierballen in plaats van vleugeltjes. Van *Het kleine café aan de haven* tot *Jan Klaassen was trompetter*, het is één passievolle shantysaus die Arnauds trommelvliezen bereikt. Dat is ook wel eens lekker na die vermoeiende hippe beats uit de hoofdstad. De zaal deint fanatiek mee.

Pauze

Arnaud kent nauwelijks iemand, maar dat blijkt geen enkel probleem. In de pauze schudt hij achter elkaar handen van vriendelijke mensen die verbaasd zijn dat er weer een nieuwe in It Heeche Hûs woont. Zo goed werkt de sociale controle hier blijkbaar ook weer niet. Voor hij het weet staan er twee of drie biertjes voor zijn neus. Hij doet zijn best om het indrukwekkende tempo van zijn dorpsgenoten een beetje bij te houden, maar daar is geen beginnen aan. Amsterdamse studenten zijn er niets bij.

Gelukkig is er de eenakter om even op adem te komen. Die blijkt zeer gemakkelijk en redelijk goed te verstaan, dankzij de lessen van Omrop Fryslân en het ferme stemgeluid van Germ Stenekes. Alhoewel, redelijk te verstaan... Of de goede man nou schuldig is of niet, dat is toch wel moeilijk te zeggen. Na afloop stort Arnaud zich weer in het sociale gebeuren. Kaatsen is belangrijk onderwerp, dat wordt hem al snel duidelijk. Het lijkt op tennis, maar dan zonder racket en zonder net en met teams van drie. De maandag daarna, op Koninginnedag, zal het seizoen losbarsten. Die beginnerscursus, is dat niet iets voor ons?

Kaatschaos

We slaan onze andere uitnodigingen af en besluiten Koninginnedag in Boazum te vieren. Koffie, koek en kaatsen, dat klinkt toch wel erg aantrekkelijk. Kaatsen blijkt een enorm chaotisch spel te zijn. Er liggen allerlei lijnen, mensen krioelen door elkaar, jong en iets ouder, man en vrouw, er is iets met houten blokjes, af en toe vliegt er een balletje door de lucht, maar spectaculaire 'rally's' lijken er niet in te zitten, en als we eerlijk zijn, vinden we ook dat de 'service' er een beetje lullig uitziet. Kan dat, het woord 'lullig', in de *Doarpskille*? Nou ja, anders leest u maar ' knullig'.

De beginnerscursus kaatsen, wat doen we ermee? Voetbal is toch ook een mooie sport, om maar iets te noemen? Goed voor onze integratie zal het wel zijn, dus we moeten er misschien maar aan geloven. We geven ons op. Als de moed ons echt in de schoenen zakt, kunnen we altijd nog een smoes verzinnen. Hebben we een beetje talent voor het opslaan en het uitslaan? Dat leest u volgende keer in de kaatsspecial van uw Boazumer feuilleton.